

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 36/2016
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Ј., због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 179. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ј., адвоката В.Х., поднетом против правноснажног решења Вишег јавног тужиоца у Сомбору Ктр 571/15 од 22.10.2015. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ј., адвоката В.Х., поднет против правноснажног решења Вишег јавног тужиоца у Сомбору Ктр 571/15 од 22.10.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужиоца у Сомбору Ктр 571/15 од 22.10.2015. године одбијен је захтев браниоца окривљеног Г.Ј. за изузеће руководиоца Основног јавног тужиоца у Сомбору Драгана Бабића од поступања у предмету Основног јавног тужиоца у Сомбору Кт 1434/14 (предмет Основног суда у Сомбору К 370/15).

Против наведеног решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Г.Ј., адвокат В.Х., у смислу члана 485. ст. 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине, или га преиначи тако што ће из поступања у предметном поступку изузети руководиоца Основног јавног тужиоца у Сомбору Драгана Бабића.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење захтева прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене неуставног закона (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3), с тим што у случају да се захтев

подноси из разлога прописаних чланом 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити уз захтев и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП о повреди закона је општег карактера, па је у ставу 2. ближе одређено када постоји повреда закона, а то је ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређена одредба кривичног поступка или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци, погрешно примењен закон. Став 4. тог члана предвиђа због којих повреда тог законика учињених у првостепену и поступку пред апелационим судом, окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости и оне су таксативно набројане.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. ст. 1. и 2. у вези става 4. ЗКП, при чему се у захтеву не позива ни на једну од повреда Законика таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП.

Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, што значи, да у ситуацији када конкретна повреда закона није опредељена, суд није овлашћен да сам по службеној дужности утврђује о којој повреди закона се ради.

Како бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости није у смислу члана 485. став 4. ЗКП, определио повреду Законика о кривичном поступку за коју сматра да је побијаним решењем учињена, већ је само описао поступање Основног јавног тужиоца у Сомбору у предметном поступку, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да је побијаним решењем учињена и повреда права на правично суђење из члана 32. ст. 2. и 3. Устава Републике Србије, као и повреда посебних права окривљеног из члана 33. став 5. Устава Републике Србије, али како уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда којом је утврђено да је окривљеном у поступку повређено неко од наведених Уставом зајемчених права, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.**